

er jo kun, fordi det ærede Medlem der tager Takstnedsættelserne med, og fordi han gaar ud fra, at Banen skal omlægges og drives efter de almindelige for Statsbanerne gældende Regler. Som jeg sagde i det første Foredrag: derom vedtage vi intet ved det, der her er bragt i Forslag. — I øvrigt skal jeg kun tilføje, at naar det ærede Medlem mente, at Befolkningen dernede er og maatte være særlig glad ved Forholdene, som de nu ere, idet Banen jo har sin egen Bestyrelse, som man har en let Adgang til, saa er dette en Misforstaaelse. Banen har sin egen Bestyrelse, men den Bestyrelse vælges jo ikke af Befolkningen, den vælges af Aktionærerne, som jeg ikke kender. Jeg vil aldeles ikke sige noget ondt om den Bestyrelse, den har sikkert virket meget godt, fornøftigt og hensynsfuldt indenfor den meget snevre Ramme, som den har haft at bevæge sig i; men at Befolkningen skulde føle sig repræsenteret ved den, er ikke Tilfældet. — Naar man fra anden Side har sagt, at saa burde ogsaa andre Baner — det var vist det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Tesdaupf), som sagde det — tages med lige saa fuldt, saa vil jeg sige, at der er kun een anden Bane her i Landet, der kan sammenstilles med den paa det Grundlag, jeg er gaaet ud fra ved den østsjællandske Bane, og det er den lollandske. Der erkender jeg, at Grundene ere for saa vidt de samme. Naar jeg ikke har taget den med, er det, dels fordi vi ikke tage alt med, hvad der har Interesse for Staten — der er økonomiske Grænser —, og dels fordi der ikke hidtil er fremkommet noget Ønske fra den paagældende Egn om, at Banen maatte blive overtagen af Staten, saaledes som der er ved den østsjællandske Bane.

Det samme ærede Medlem for 5te Kreds, som jeg nys sigtede til, og i hvert Fald eet andet Medlem (Lunn) have opholdt sig ved den Bestemmelse, der findes i en Paragraf i Lovforslaget om, hvilke Forpligtelser Ejeren af Møens Klint skal paa tage sig, inden der kan blive Tale om Koncession paa Jernbanen dernede. Det undrede mig noget, at det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lunn) kunde udtale sig saa stærkt derimod, som Tilfældet var, thi han har jo selv været med til i Kommissionen at pege paa den. Det er Kommissionen selv i sin Helhed, ogsaa det ærede Medlem, som Side 12 i dens Betænkning udtaler: „En Betingelse for Statens Deltagelse i Udgiften maa dog

være, at der skaffes Sikkerhed for, at Adgangen til Klinten, der som bekendt er i privat Eje, ogsaa i Fremtiden bliver fri.“ Hvad der er tilføjet her i Forslaget, er formentlig kun en nærmere Udformning af den samme Tanke. Der er jo ikke Tale om direkte at paalægge den paagældende Ejer nogen Pligt, men kun om at gøre det, at han selv paatager sig denne Pligt, til Betingelse for Tilskuddet til denne Bane, hvis Berettigelse særligt skulde søges deri, at den kunde føre de rejsende til Møens Klint.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) omtalte det nys opdukkede Projekt om en Tunnel under Store Bælt. Det skal jeg ikke komme videre ind paa, det ligger saa langt ude i Fremtiden i hvert Fald, at der ikke for mig er Grund til at opholde mig videre derved. Kun skal jeg udtale, at efter hvad der foreligger for mig, vil Udgiften derved ikke blive 20 à 25 Mill., men over 100 Mill. Kr.

Et æret Medlem for 6te Kreds (Pagh) spurgte mig, om der ved Betegnelsen „Brenderup“ paa den nordfynske Bane nødvendigvis var tænkt paa Brenderup By, eller om det ikke var nok, at Sidebanen til Bogense fik sin Tilknytning til Hovedbanen i Brenderup *Sogn*. Jeg vil dertil sige: Ja, jeg opfatter det ikke anderledes. Den Frihed maa man, navnlig hvor Terrainet lægger Hindringer i Vejen, forbeholde baade Ekspropriationskommissionen og Ministeriet, der skal approbere dens Indstillinger. Det kommer ogsaa frem paa andre Steder i Lovforslaget end netop her.

Det ærede 11te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) omtalte de Ønsker, man fra Privatbanernes Side nærede om at slippe for Formynderskabet fra Statsbanernes Side. Det ligger noget udenfor det, vi her nærmest beskæftige os med. Jeg skal derfor kun udtale, at jeg flere Gange har haft Lejlighed til offentligt, maaske ogsaa i denne Sal, i hvert Fald i Folketinget, at udtale, at jeg er sympatisk stemt overfor den Tanke, naar vi komme til en ny Lovgivning paa dette Omraade.

Et æret Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) dvælede udførligt ved Karrebæksminde-Banen, som han ønskede gjort til Statsbane, hvad der i Folketinget var en Del Stemning for, men hvad jeg der modsatte mig. Jeg maa dog fastholde min Modstand i saa Henseende. Gælder det nogetsteds, at det paagældende Anlæg ikke vil tjene den gennemgaaende Trafik, men kun have lokal Betydning, gælder det dog virkelig det Banestykke, der her er Tale om. Jeg mener derfor, at naar Sta-